

واکنش اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری به دستگیری ۵ فعال کارگری ایرانی

کیواندخت قهاری

بیست یکم مرداد ماه هشتاد و شش

منصور اسانلو

اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری پاسخ گفت

مصاحبه‌گر: کیواندخت قهاری

آقای کوهستانی‌نژاد، اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری تا چه حد الان موضوع دستگیری و زندانی شدن فعالان کارگری را در روزهای اخیر دارند دنبال می‌کنند؟

مثل سابق، همان طوری که تا الان این مسائل را وضعیت دستگیری و وضعیت خودشان را دنبال کرده‌اند. بسیار در این زمینه نگرانی‌های خودشان را نشان دادند و مثل سابق بلکه بیشتر در این رابطه دارند فعالیت می‌کنند تا ببینند در چه صورت می‌شود کمک کرد برای آزادی بی‌قید و شرط دستگیرشدگان.

اشاره کردید به نگرانی اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری. چه نگرانی‌هایی دارند به جز واقعیت دستگیری فعالان کارگری؟ نگرانی‌های اتحادیه‌های کارگری از این نوع است که اولاً فعالین کارگری ما تحت شرایط روانی بسیار سختی هستند. یعنی شما نگاه کنید، زمانی که کارگری دستگیر می‌شود و حق ندارد که وکیلش را ببیند، حق ندارد خانواده‌اش را ببیند، حق ندارد که پزشک را ببیند، و در شرایط بسیار سختی در گذشته در گزارش‌ها وجود داشت، آقای اسانلو توضیح داد و گفت که ساعتهای متوالی تحت بازجویی قرار می‌گرفته است، خود اینها زمینه‌ای است برای ایجاد نگرانی، که این نه تنها کم نشده، بلکه در این شرایط احتمال بیشتر هست که این نوع فشارهای روانی بیشتر هم شده باشد.

با توجه به نمونه دانشجویایی که دیدیم گفتند که شکنجه شده‌اند و اعتراف‌گیری‌های مختلفی که در هفته‌های اخیر شاهدش بوده‌ایم، آیا این نگرانی وجود دارد که با کارگرا هم همچنین رفتاری بشود؟

زمانی که کارگر را دستگیر می‌کنند، با آن نحوه زده‌اندش، کشیده‌اندش و برده‌اندش، این نشان می‌دهد که این دفعه تفاوتش با قبل این است که رژیم خشونت را دوباره به کار می‌گیرد و همان طوری هم که دانشجویها اعلام کردند که از ما با فشارهای جسمی و اینها اعتراف گرفتند، هیچ بعید نیست که همچنین فشارهایی الان هم در رابطه با کارگران دستگیر شده باشد.

وکیل کارگران، آقای خورشید، به خبرنگاران در ایران گفته‌اند که بازداشت ۵ کارکن شرکت واحد غیرقانونی است، چون آنها فقط می‌خواسته‌اند از خانواده آقای منصوراسانلو روز پنجشنبه (۹ اوت) بازدید کنند. الان در نظراتحادیه‌های بین‌المللی کارگری دولت ایران چه هدفی را با این دستگیریها دنبال می‌کند؟

این هدف الان آنها نیست. این هدف در ۲۸ سال گذشته بوده است. هدف آن است که به آن حالتی در بیاورد که خودش دوست دارد. رژیم می‌خواهد کارهایی که خودش می‌کند به اثبات برساند. حتی قبل از ۹ اوت، یعنی ۱۸ مرداد هم اتحادیه‌های کارگری این را می‌دانستند و برایشان امری ثابت شده بود که نه تنها اجازه می‌دهند که بروند در خانه آقای اسانلو، بلکه فشار را هم در رابطه با فعالان کارگری بیشتر بکنند. و تا بحال سابقه نداشته که حتی برای نشستن در خانه هم باید مجوز گرفت و معلوم است که این چیزی غیرقانونی است. چطوری می‌شود که آدمهایی که می‌خواهند بروند در خانه‌ای برای دیدار از یک خانواده، خانواده‌ای که از لحاظ روانی در شرایط بسیار سختی هستند، خانم اسانلو از لحاظ جسمی و روحی داغون است. مادر و خواهران ایشان هم. و همه اینها نیاز دارند که دوست و آشنا بروند برای حداقل برای ارتباط گیری انسانی با هم. حتی این هم از آنها گرفته می‌شود. به آن زندانی که در زندان است که این چیزها داده نمی‌شود. حتی به خانواده‌هایشان هم به نوعی این فشارها را دارند می‌آورند تا آن کس هم که در آنجا هست این را بداند که فکر نکن که ما به این راحتی می‌گذاریم که بروی. یا باید بپذیری آن چیزی را که ما به شما می‌گوییم یا این شرایط برای خودت ادامه دارد. این چیزی است که ما الان داریم می‌بینیم و با آن هم بسیار مقابله می‌کنیم تا ببینیم چطوری می‌شود این وضعیت را تغییر داد.

با توجه به اینکه کسانی را که در حال حاضر در زندان دارند یا در بازداشت به سر می‌برند، از فعالان کارگری ایران هستند، شما چه چشم‌اندازی را برای حرکت‌های کارگری در ماه‌های آینده می‌بینید؟

دو عرصه وجود دارد: یکی اینکه آیا اینها را می‌توانند وادار کنند که دست از این کارهایشان بردارند؟ که به نظر نمی‌آید که جنبش کارگری‌ای که در بدترین شرایط اقتصادی هست و زندگی می‌کند، دست از مبارزه‌اش برای بهتر شدن زندگی‌اش بردارد. این یک چیز واقعی است. اما آیا چقدر برجسته‌تر می‌تواند مثل گذشته باشد، خوب، این کم‌رنگ‌تر می‌تواند بشود. چون ما داریم می‌بینیم که فشار زیادتر شده است. یعنی مثل سابق نیست که حداقل اجازه‌هایی ابتدایی را بدهند. فشارهایشان را بیشتر کرده‌اند و می‌خواهند هر چقدر می‌توانند برای عقب نشانیدن این مبارزه بیشترش هم بکنند.

اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری تصمیمی دارند که در این رابطه وارد عمل یا گفتگو بشوند؟

در رابطه با عمل، باید روی این صحبت کرد که عملشان چقدر بیشتر می‌شود، که باید بیشتر بشود و بیشتر هم خواهد شد. باید اولاً جمع‌بندی‌ای بشود در رابطه با اعتراضاتی که در ۹ اوت شکل گرفت، باید تا روز دوشنبه (۱۳ اوت) گزارشهای آن بیاید که چه چیزهایی شده و چگونه بوده است. بعد هم با وضعیت ایران بسنجند و طبق آن کارهای آینده‌شان را تنظیم کنند، که به نظر من روشن است که این بیشتر خواهد شد، که کمتر نمی‌شود.

مصاحبه‌گر: کیواندخت قهاری از دویچه وله